Определение на Съда (осми състав) от 10 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Dublin District Court — Irlande) — Наказателно производство срещу Owen Pardue

(Дело C-321/16) ([1])

(Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Преамбюл и членове 6, 20, 41, 47 и 48 — Правомощия на националния орган за наказателно преследване — Неприлагане на правото на Съюза — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Явна липса на компетентност на Съда)

(2017/C 063/17)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Dublin District Court

Страна в главното производство

Owen Pardue

Диспозитив

Произнасянето по въпросите, поставени от Dublin District Court (Районен съд Дъблин, Ирландия) с акт от 27 май 2016 г., очевидно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.

([1]) ОВ C 279, 1.6.2016 г.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin (Германия), постъпило на 16 ноември 2016 г. — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-577/16)

(2017/C 063/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 1 във връзка с приложение I към Директива 2003/87/ЕО ([1]) на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността да се тълкува в смисъл, че производството на полимери, и по-специално на полимера поликарбонат, в инсталации с производствен капацитет, превишаващ 100 тона дневно, попада в посочената в него дейност за производство на органични химически вещества в насипно или наливно състояние чрез крекинг, реформинг, частично или пълно окисляване или чрез подобни процеси?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: има ли операторът на такава инсталация право на безплатно разпределение на квоти за емисии въз основа на пряко прилагане на разпоредбите на Директива 2003/87/ЕС и Решение на Комисията 2011/278/ЕС ([2]), когато националното право изключва безплатно разпределение на квоти за емисии само поради това че съответната държава членка не е включила инсталациите за производство на полимери в приложното поле на националния закон за транспониране на Директива 2003/87/ЕС и само поради това тези инсталации не могат да участват в търговията с емисии?

([1]) Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78.

([2]) Решение на Комисията 2011/278/ЕС от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 130, стр. 1.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Enzo Buccioni/Banca d'Italia

(Дело C-594/16)

(2017/C 063/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Enzo Buccioni

Ответник: Banca d'Italia

Преюдициални въпроси

1) Принципът на прозрачност, изрично предвиден в член 15 от консолидирания текст на Договора за Европейския съюз, в общата си императивна цел, когато се тълкува в смисъл, че (този принцип) може да се урежда с нормативни или еквивалентни на тях актове, предвидени в параграф 3 от този член, със съдържание, което може да е израз на твърде широка свобода на преценка, която не се основава на по-висш източник на европейското право относно необходимостта от определяне на минимални, неотменими принципи, не противоречи ли на подобно ограничително тълкуване в областта на европейската правна уредба за надзора върху кредитните институции — до степен, че принципът на прозрачност да се остави без приложение дори и в случай, когато интересът от предоставяне на достъп произтича от основни интереси на заявителя, които явно съвпадат с интересите, обект на изключения — в положителен смисъл — от случаите на допустимо ограничаване за сектора?

2) Вследствие на това трябва ли член 22, параграф 2, както и член 27, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г., с които се възлагат на Европейската централна банка конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции ([1]), да се тълкуват не в смисъл, че представляват неизключителни случаи на неприлагане на отказването на достъп до документи, а по-скоро като разпоредби, които да се тълкуват с оглед на по-широките цели на член 15 от консолидирания текст на Договора за Европейския съюз, и поради това като свързани с общия нормативен принцип на правото на Съюза, съгласно който достъпът не се ограничава — според разумно и пропорционално претегляне на потребностите на кредитния сектор и основните интереси на вложителя, понесъл „burden sharing“ (споделяне на тежест), в зависимост от релевантните обстоятелства, установени от надзорен орган, чиято организация и компетентност в банковия сектор са аналогични с тези на Европейската централна банка?